

§ 7. Wydatki z tytułu wypłat dodatków powinny być pokrywane z osobowego funduszu płac, przy czym dodatki wypłacane za prowadzenie samochodów osobowych nie mogą przekroczyć limitów finansowych przeznaczonych na wydatki związane z eksploatacją służbowych samochodów osobowych.

§ 8. Jednostki administracji państwowej i gospodarczej obowiązane są do przeprowadzania stałej kontroli prawidłowości przyznawania i wykorzystywania dodatków.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: w z. A. Firganek

294

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 27 września 1968 r.

w sprawie rodzajów zatrudnień, których okresowe wykonywanie nie powoduje zawieszenia prawa do emerytury lub renty.

Na podstawie art. 65 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nie zawiesza się prawa do emerytury, renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa i renty rodzinnej, niezależnie od wysokości osiąganych zarobków, w razie wykonywania pracy przez okres nie dłuższy niż 4 miesiące w ciągu roku kalendarzowego, rencistom:

- 1) posiadającym kwalifikacje fachowych pracowników gastronomicznych, zatrudnionych na stanowiskach kuchacza, kuchmistrza, szefa kuchni lub jego zastępcy oraz kelnera, jeżeli zatrudnienie wykonywane jest:
 - a) w uspołecznionym zakładzie przemysłu gastronomicznego uruchamianym sezonowo lub czynnym stale — w okresie nasilenia sezonu turystyczno-wypoczynkowego albo
 - b) w obiektach wczasowych Funduszu Wczasów Pracowniczych lub zakładowych;
- 2) posiadającym kwalifikacje przewidziane dla pracowników służby pocztowo-telekomunikacyjnej, zatrudnionych w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych przy obsłudze interesantów oraz na stanowiskach telefonistek i telegrafistek, jeżeli zatrudnienie wykonywane jest:
 - a) w okresie występowania w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych okresowych spiętrzeń prac spowodowanych świętami albo
 - b) w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych położonych w miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych i uzdrowiskowych oraz na szlakach turystycznych w okresie nasilenia prac spowodowanego sezonem;
- 3) zatrudnionym przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego na stanowiskach pracy związanych z obsługą targów międzynarodowych i krajowych;
- 4) zatrudnionym w jednostkach działających w zakresie turystyki w charakterze informatorów turystycznych, pilotów wycieczek zagranicznych oraz kasjerów walutowych w okresie nasilenia sezonu turystycznego;
- 5) pełniącym funkcje przewodników, jeżeli pełniący te funkcje posiada uprawnienia przewodnika turystyczne-

go, uzyskane na podstawie przepisów wydanych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie pod warunkiem nieosiągania przez rencistę zarobku z tytułu wykonywania innej pracy lub dochodu z innych źródeł, powodujących zawieszenie prawa do emerytury lub renty w całości lub w części; jeżeli zarobki te lub dochody powodują wypłacanie tych świadczeń w kwocie zmniejszonej, wypłaca się je rencistom określonym w ust. 1 w tej kwocie.

§ 2. 1. Wykaz przedsiębiorstw i organizacji prowadzących zakłady przemysłu gastronomicznego objęte przepisem § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz okresy, które uważa się za okresy nasilenia sezonu w tych zakładach, ustalają dla swoich terenów na wniosek zjednoczeń wiodących w przemyśle gastronomicznym i garmazeryjnym właściwe do spraw handlu organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w uzgodnieniu z właściwymi organami do spraw kultury fizycznej i turystyki oraz oddziałami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Wykaz urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych objętych przepisem § 1 ust. 1 pkt 2 oraz okresy, w których w urzędach tych mogą być zatrudnieni renciści na zasadach określonych w tym przepisie, ustalają dla podległych urzędów dyrekcje okręgowe poczty i telekomunikacji w uzgodnieniu z właściwymi oddziałami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Przepis § 1 ust. 1 pkt 3 ma zastosowanie pod warunkiem uzyskania przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego pisemnej zgody właściwego do spraw zatrudnienia organu prezydium rady narodowej na okresowe zatrudnienie ustalonej liczby rencistów.

§ 3. 1. Warunkiem wypłacania emerytury lub renty osobom objętym przepisem § 1 jest przedstawienie zaświadczenia zakładu pracy stwierdzającego, że rencista:

- 1) ma kwalifikacje fachowego pracownika gastronomicznego i zatrudniony jest w zakładzie przemysłu gastronomicznego lub w obiekcie wczasowym Funduszu Wczasów Pracowniczych albo zakładowym na stanowisku kuchacza, kuchmistrza, szefa kuchni lub jego zastępcy albo kelnera — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1;
- 2) ma kwalifikacje przewidziane dla pracowników służby pocztowo-telekomunikacyjnej i zatrudniony jest przy ob-

słudze interesantów lub na stanowisku telefonistki albo telegrafistki — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2;

- 3) zatrudniony jest przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego na stanowiskach pracy związanych z obsługą targów międzynarodowych lub krajowych — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3;
- 4) zatrudniony jest w charakterze informatora turystycznego, pilota wycieczek zagranicznych lub kasjera walutowego — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 4;
- 5) ma uprawnienia przewodnika turystycznego i wykonuje funkcje tego przewodnika — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 5.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4, powinny stwierdzić, na jaki okres zawarta została z rencistą umowa.

§ 4. 1. Jeżeli okres pracy rencisty z zarobkiem przekraczającym kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 65 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) trwał w danym roku kalendarzowym dłużej niż 4 miesiące, prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu od najbliższego terminu płatności emerytury lub renty przypadającego po upływie czwartego miesiąca pracy.

2. Zakład pracy obowiązany jest zawiadomić organ wypłacający emeryturę lub rentę o fakcie przedłużenia ponad okres 4 miesięcy umowy z rencistą pobierającym zarobek przekraczający kwoty określone w przepisach, o których mowa w ust. 1.

§ 5. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do:

- 1) górniczych emerytur i górniczych rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa oraz do górniczych rent wdowich po pracownikach zmarłych wskutek innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa — przysługujących na podstawie ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19);
- 2) kolejowych emerytur, kolejowych rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa oraz kolejowych rent rodzinnych — przysługujących na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10);
- 3) rent rodzinnych — przysługujących na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy

(Dz. U. Nr 3, poz. 8), jeżeli nie zachodzą warunki określone w art. 8 ust. 2 i 3 tej ustawy;

- 4) rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa nie pozostającego w związku ze służbą wojskową i do rent rodzinnych — przysługujących na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11);
- 5) rent rodzinnych — przysługujących na podstawie ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299);
- 6) rent z tytułu wysługi lat, rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa nie pozostającego w związku ze służbą oraz rent rodzinnych po funkcjonariuszach zmarłych bez związku ze służbą — przysługujących na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) i ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436);
- 7) rent przysługujących:
 - a) na podstawie ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1),
 - b) na podstawie ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90),
 - c) w związku z art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 24 stycznia 1968 r. o rentach i innych świadczeniach dla rolników przekazujących nieruchomości rolne na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 15) — na podstawie ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 166).

§ 6. Tracą moc zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac:

- 1) z dnia 21 grudnia 1966 r. w sprawie wypłaty rent niektórym rencistom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach przemysłu gastronomicznego (Monitor Polski Nr 74, poz. 355);
- 2) z dnia 17 kwietnia 1967 r. w sprawie wypłaty rent rencistom zatrudnianym okresowo przez Zarząd Międzynarodowych Targów Poznańskich (Monitor Polski Nr 24, poz. 115);
- 3) z dnia 28 lipca 1967 r. w sprawie wypłaty rent niektórym rencistom zatrudnionym w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych (Monitor Polski Nr 44, poz. 219).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

295

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 30 września 1968 r.

w sprawie uzupełnienia wykazu instytutów naukowo-badawczych uważanych za instytuty techniczne.

Na podstawie art. 32 i 36 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) oraz § 33 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników